

Határozatok Tára

ELEANOR SHARPSTON
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2013. május 16.¹

C-609/11. P. sz. ügy C-610/11. P. sz. ügy

**Centrotherm Systemtechnik GmbH
kontraBelső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)
és**

centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

„Fellebbezés — Közösségi védjegy — Megszűnés megállapítása iránti kérelem — Az OHIM által megjelölt határidő lejárta után előterjesztett bizonyíték — A bizonyítási teher megosztása — A tények hivatalbóli vizsgálata az OHIM által — Az eskü alatt tett nyilatkozat bizonyítóereje”

1. 2011. szeptember 15-én a Törvényszék két ítéletet hozott a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának a centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (a továbbiakban: Clean Solutions) és a Centrotherm Systemtechnik GmbH (a továbbiakban: Systemtechnik) közötti megszűnés megállapítása iránti eljárással kapcsolatban 2009. augusztus 25-én hozott ugyanazon határozata ellen benyújtott keresetek tárgyában. A Systemtechnik mindkét ítélet² ellen fellebbezést nyújtott be.

2. A felmerülő kérdések mindkét fellebbezés esetében az OHIM előtti megszűnés megállapítása iránti eljárásban a bizonyítási teherre, valamint arra vonatkoztak, hogy a fellebbezési tanács milyen mértékben veheti figyelembe a törlési osztály által megjelölt határidő lejárta után előterjesztett bizonyítékokat. Ettől elkülönült, de kapcsolódó kérdéseket vizsgálok felszólalási eljárások összefüggésében a C-621/11. P. sz. New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ügyre, valamint a C-120/12. P., C-121/12. P. és C-122/12. P. sz., Rintisch kontra OHIM egyesített ügyekre vonatkozó, ugyancsak a mai napon ismertetett indítványaimban.

Eljárási szabályzat

3. A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének 2. és 3. §-a a következőképpen rendelkezik:

„2. § Az 1. §-ban említett beavatkozóknak ugyanolyan eljárási jogaik vannak, mint a feleknek [azaz a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő feleknek, a felperes kivételével].

A beavatkozók támogathatják valamely fél kérelmeit, továbbá a felek által előterjesztettektől független kérelmeket és jogalapokat terjeszthetnek elő.

1 — Eredeti nyelv: angol.

2 — A T-427/09. sz., centrotherm Clean Solutions kontra OHIM - Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM) ügyben 2011. szeptember 15-én hozott ítélet (EBHT 2011., II-6207. o.) és a T-434/09. sz., Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM - centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM) ügyben 2011. szeptember 15-én hozott ítélet (EBHT 2011., II-6227. o.).

3. § Az 1. §-ban említett beavatkozó a 135. cikk 1. §-ának megfelelően benyújtott válaszbeadványában kérheti a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását, a keresetlevélben nem szereplő kérdésekben, és a keresetlevélben fel nem hozott jogalapokat terjeszthet elő.

A beavatkozó válaszbeadványában megfogalmazott ilyen kérelmek vagy jogalapok tárgytalanná válnak, ha a felperes a keresetétől eláll.”

Az Európai Unió védjegyjoga

4. A megszűnés megállapítása iránti kérelem benyújtásának időpontjában, 2007. február 7-én a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet (a továbbiakban: 40/94 rendelet)³ még hatályban volt. Később e rendeletet hatályon kívül helyezte és felváltotta a közösségi védjegyről szóló 207/2009 rendelet (a továbbiakban: 207/2009 rendelet),⁴ amely 2009. április 13-án lépett hatályba (vagyis azt megelőzően, hogy a fellebbezési tanács 2009. augusztus 25-én meghozta a Törvényszék előtti két keresettel megtámadott határozatát). A jelen indítványomban ennél fogva a 207/2009 rendeletre fogok hivatkozni.

5. A 207/2009 rendelet „A közösségi védjegy használata” című 15. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a közösségi védjegy tényleges használatát a Közösségben az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a közösségi védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket^[5], kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

[...]”

6. Az 51. cikk megjelöli a védjegyoltalom megszűnésének okait:

(1) Az [OHIM-hoz] benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján a közösségi védjegyoltalom megszűnését kell megállapítani, ha

(a) a jogosult az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjegy tényleges használatát az adott tagállamban megszakítás nélkül öt éven át elmulasztja, kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja ; [...]

[...]”

7. Az 57. cikk tárgya többek között a megszűnés megállapítása iránti kérelem vizsgálata:

„(1) A megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelem vizsgálata során a[z OHIM], ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a hivatal felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

3 — A módosított 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

4 — A 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (kodifikált változat) (HL 2009. L 78., 1. o.). Lásd a 167. cikket.

5 — Amely jogkövetkezmények sorában szerepel a szóban forgó védjegy megszűnésének megállapítása.

(2) A közösségi védjegy jogosultja kérheti a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban félként részt vevő, korábbi közösségi védjegy jogosultjától annak igazolását, hogy a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben a törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve, hogy a korábbi közösségi védjegyet a törlési kérelem benyújtásának napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ha a közösségi védjegybejelentés meghirdetésekor a korábbi közösségi védjegy lajstromozása óta legalább öt év eltelt, a korábbi védjegy jogosultjának igazolnia kell továbbá azt is, hogy a 42. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek a közösségi védjegybejelentés meghirdetésekor teljesültek. Ilyen igazolás hiányában a törlési kérelmet el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a törlési kérelem vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

[...]

8. A 65. cikk a fellebbezési tanácsok határozatai ellen a Bírósághoz benyújtott keresetekről rendelkezik:

„(1) A fellebbezési tanácsok fellebbezés tárgyában hozott határozatai a Bíróság előtt keresettel támadhatók meg.

[...]

(3) A Bíróság a jogvita tárgyát képező határozatot megsemmisítheti [helyesen: hatályon kívül helyezheti] vagy megváltoztathatja.

(4) A kereset indítására a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő bármely fél jogosult, akit a határozat hátrányosan érint.

[...]

9. „A tényállás hivatalbóli vizsgálata” című 76. cikk értelmében:

„(1) A[z OHIM] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban⁶ azonban a[z OHIM] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.

(2) A[z OHIM] figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

10. A „Bizonyítás” című 78. cikk kimondja:

„(1) A[z OHIM] előtti eljárásokban a bizonyítási eszközök a következők:

[...]

f) az eskü alatt tett, a megerősített vagy a nyilatkozat felvétele szerinti államban hatályos jogszabályok szerint azonos kötőerővel járó módon tett írásbeli nyilatkozat.

[...]

6 — Azzal kapcsolatban, hogy a 76. cikkben foglalt mondat második fele is vonatkozik-e a megszűnés okaival összefüggő eljárásra, lásd a lenti 101–108. pontot.

11. A 2868/95 rendelet (a továbbiakban: végrehajtási rendelet)⁷ megállapítja a 207/2009 rendelet rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges szabályokat.⁸ Szabályainak biztosítaniuk kell a[z OHIM] előtti közösségi védjegyeljárások zavartalan és hatékony lefolytatását.⁹

12. A végrehajtási rendelet 22. szabálya értelmében:

- „(1) A használat igazolásának a [207/2009] rendelet [42.] cikk[e] [(2) vagy (3)] bekezdése^[10] szerinti bejelentése csak akkor fogadható el, ha a bejelentő az ilyen kérést a Hivatal a[z OHIM] által a 20. szabály (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül nyújtja be.
- (2) Amennyiben a felszólalónak igazolnia kell a védjegy használatát, vagy ki kell mentenie a használat elmaradását, a[z OHIM] felhívja a felszólalót a szükséges bizonyítékoknak az általa megjelölt határidőn belül történő benyújtására. Ha a felszólaló a határidő lejártát megelőzően a bizonyítékokat nem nyújtja be, a[z OHIM] a felszólalást elutasítja.
- (3) A használat igazolására szolgáló nyilatkozatoknak és bizonyítékoknak az ellentartott védjegynek az árujegyzékében szereplő – a felszólalás alapjául szolgáló – áruk és szolgáltatások tekintetében való használatának helyére, idejére, mértékére és jellegére, valamint az ezeket alátámasztó bizonyítékokra kell irányulniuk a (4) bekezdéssel összhangban.
- (4) A bizonyítékot a 79. és 79a. szabállyal összhangban nyújtják be, és a bizonyításnak lehetőleg az iratokra és az olyan tárgyi bizonyítékokra kell szorítkoznia, mint például a csomagolóanyagok, címkék, árjegyzékek, katalógusok, számlák, fényképek, újsághirdetések és a [207/2009] rendelet [78.] cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett írásbeli nyilatkozatok.

[...]”

13. A 37. szabály meghatározza, hogy a megszűnés megállapítása iránti kérelemnek mit kell tartalmaznia. A kérelem alapjául szolgáló okokkal kapcsolatban a 37. szabály b) pontjának iv) alpontja kimondja, hogy a kérelemnek tartalmaznia kell „az említett okok alátámasztásaként benyújtott tények, bizonyítékok és érvek megjelölését”.

14. Az „A megszűnés megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelem vizsgálata” címet viselő 40. szabály értelmében:

- „(1) Minden benyújtottnak tekintett, a megszűnés megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelemről értesítik a közösségi védjegy jogosultját. Amikor a[z OHIM] nem elfogadhatónak [helyesen: Amikor a[z OHIM] elfogadhatónak] ítelt valamely kérelmet, felhívja a közösségi védjegy jogosultját, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsa be észrevételeit.
- (2) Ha a közösségi védjegy jogosultja észrevételt nem nyújt be, a[z OHIM] az oltalom megszűnésének megállapításáról vagy a védjegy törléséről a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján dönt.

7 — A többek között a 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel (HL 2005. L 172., 4. o.) módosított, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (kodifikált változat) (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.).

8 — Lásd a végrehajtási rendelet ötödik preambulumbekzdését.

9 — Lásd a végrehajtási rendelet hatodik preambulumbekzdését.

10 — A 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése a felszólalás olyan esetben történő vizsgálatát írja le, amikor a védjegy bejelentője kérte a közösségi vagy nemzeti védjegy tényleges használatának a felszólaló részéről történő igazolását. A 22. szabály (2) és (3) bekezdése megszűnés megállapítása iránti eljárások tekintetében történő alkalmazásának jogalapja a végrehajtási rendelet 40. szabályában található. Lásd a lenti 13. pontot.

- (3) A közösségi védjegy jogosultjának észrevételeit a kérelmezővel közölni kell; a[z OHIM] – ha ezt szükségesnek ítéli – a kérelmezőt felhívhatja, hogy a megjelölt határidőn belül nyilatkozzon az észrevételekre.

[...]

- (5) A [207/2009 rendelet] rendelet [51]. cikke (1) bekezdése a) pontja szerinti, a megszűnés megállapítására irányuló kérelem esetében^[11] a[z OHIM] felszólítja a közösségi védjegy jogosultját, hogy az általa megadott határidőn belül szolgáltatson bizonyítékot a védjegy tényleges használatára. Ha a megadott határidőn belül nem nyújtják be a bizonyítékot, a közösségi védjegy oltalma megszűnik. A 22. szabály (2), (3) és (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.
- (6) Ha a [207/2009] rendelet [57.] cikkének (2) vagy (3) bekezdés[e] alapján a kérelmezőnek a használatot igazolnia vagy annak elmaradását kimentenie kell, a[z OHIM] felkéri a kérelmezőt, hogy az általa megadott határidőn belül szolgáltatson bizonyítékot a védjegy tényleges használatára. Ha a megadott határidőn belül nem nyújtják be a bizonyítékot, elutasítják a védjegy törlésére irányuló kérelmet. A 22. szabály (2), (3) és (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.”

Az OHIM előtti eljárás

15. 1999. szeptember 7-én a Systemtechnik védjegybejelentést tett a „CENTROTHERM” szómegjelölésnek, a Nizzai Megállapodás¹² szerinti 11., 17., 19. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt. A védjegyet 2001. január 19-én lajstromozták.

16. 2007. február 7-én a Clean Solutions a védjegy fennálló oltalom megszűnésének megállapítása iránti kérelmet nyújtott be az árujegyzékben szereplő valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében. A kérelem azon a tényen alapult, hogy a védjegyet nem használták.

17. A megszűnés megállapítása iránti kérelemről való értesítést követően a Systemtechnikot 2007. február 15-én felszólították esetleges észrevételeinek és a vitatott védjegy tényleges használatát igazoló bizonyítékoknak három hónapos határidőn belül történő benyújtására. 2007. május 11-én a Systemtechnik vitatta a megszűnés megállapítása iránti kérelmet, és védjegye tényleges használatának igazolásául több dokumentumot nyújtott be, nevezetesen: tizennégy digitális fotó, négy számla és az ügyvezető 2007. április 26-i „eskü alatt tett nyilatkozat” című nyilatkozata. A Systemtechnik kijelentette továbbá, hogy a birtokában van számos egyéb számlamásolatnak, amelyek benyújtásától az eljárás ezen szakaszában, azok bizalmas voltára történő hivatkozással eltekintett. A Systemtechnik kérelemmel fordult az OHIM törlési osztályához, hogy pontosítsa, kíván-e az ügy irataihoz egyéb bizonyítékokat és egyedi dokumentumokat csatolni.

18. 2007. október 30-án a törlési osztály megállapította a Systemtechnik közösségi védjegy fennálló oltalom megszűnését az árujegyzékben szereplő valamennyi áru és szolgáltatás vonatkozásában. A megszűnés megállapítása a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének (a) pontján alapult: a Systemtechnik által benyújtott bizonyítékok nem voltak elégségesek védjegye tényleges használatának bizonyításához.

19. A Systemtechnik e határozattal szemben fellebbezést nyújtott be. Fellebbezésével további bizonyítékokat nyújtott be, köztük árumintákat, tanúsítványokat, nyilatkozatokat, számlákat és képeket.

11 — Lásd a fenti 6. pontot.

12 — A védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás.

20. 2009. augusztus 25-én a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatát, és a megszűnés megállapítása iránti kérelmet elutasította egyes, a 11., 17. és 19. osztályba tartozó áruk vonatkozásában. A fellebbezési tanács ezen áruk vonatkozásában úgy vélte, hogy a védjegy tényleges használata bizonyítást nyert, mivel a benyújtott fotók bizonyítják a védjegy használatának jellegét, továbbá a benyújtott számlák tanúsítják, hogy az említett árukat a vitatott védjegy alatt forgalmazták. Mindazonáltal a fellebbezési tanács a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasította. A szolgáltatásokkal, valamint a többi áruval kapcsolatban a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az ügyvezető eskü alatt tett nyilatkozata nem elégséges bizonyíték, hacsak nem támasztja alá a tartalmára vonatkozó további bizonyíték. A fellebbezési tanács úgy vélte továbbá, hogy a törlési osztálynak nem volt kötelessége kérnie e dokumentumok benyújtását. Mint ahogy az OHIM előtt folyamatban lévő másik eljárás iratait sem kellett tanulmányoznia.

21. 2009. október 22-én a Clean Solutions keresetet nyújtott be a fellebbezési tanács határozata ellen (T-427/09. sz. ügy). 2009. október 26-án a Systemtechnik hasonlóan járt el (T-434/09. sz. ügy).

A Törvényszék ítéletei

A – C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés útján megtámadott – T-427/09. sz. ügy

22. A Törvényszék helyt adott a Clean Solutions keresetének, és hatályon kívül helyezte a fellebbezési tanács határozatát azon részében, amely hatályon kívül helyezte a törlési osztály 2007. október 30-i határozatát. A Törvényszék az OHIM-ot kötelezte a saját, valamint a Clean Solutions költségeinek viselésére. A Törvényszék a Systemtechnikot kötelezte saját költségeinek a viselésére.

23. A Clean Solutions keresete alátámasztásául egyetlen jogalapra hivatkozott, nevezetesen arra, hogy a fellebbezési tanács azt állítva, hogy a Systemtechnik által benyújtott bizonyítékok elégségesek a védjegy tényleges használatának bizonyításához, megsértette a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint a végrehajtási rendelet 22. szabályának (2) és (3) bekezdését és 40. szabályának (5) bekezdését.

24. A Törvényszék ítéletének 21–30. pontjában meghatározta azt a jogszabályi háttérrel, amelyet figyelembe véve kell vizsgálni ezen jogalapot. A Törvényszék, azon túl, hogy összefoglalta a tényleges használat meghatározására, valamint e használat igazolásának eszközeire vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, meghatározta a megszűnés megállapítására vonatkozó szankció célját és kiszabásának eljárását, valamint a megszűnés megállapítása iránti eljárásban a bizonyításra irányadó elveket.

25. A Törvényszék a 25. pontban megállapította, hogy „valamely védjegy akkor képezi tényleges használat tárgyát, ha alapvető rendeltetésének megfelelően használják: hogy a védjegy biztosítsa azon áruk vagy szolgáltatások eredetének azonosíthatóságát, amelyekre vonatkozóan a védjegyet lajstromozták, abból a célból, hogy ezeknek az áruknak vagy szolgáltatásoknak piacot hozzon létre vagy tartson fenn, kivéve a szimbolikus jellegű használatot, amelynek egyetlen célja a védjegy által létrehozott jogok fenntartása. Ezenfelül a védjegy tényleges használatának követelménye megkívánja, hogy a védjegyet – úgy, ahogyan az a vonatkozó területen oltalom alatt áll – nyilvánosan és a külvilág felé használják.”

26. A Törvényszék ezt követően kimondta a 26. pontban, hogy „noha a tényleges használat fogalma kizár mindenféle minimális használat, amely nem elegendő annak megállapításához, hogy valamely védjegyet egy meghatározott piacon ténylegesen és hatékonyan használnak, ettől még a tényleges használat követelményének nem célja, hogy a kereskedelmi sikert értékelje, sem az, hogy valamely vállalkozás gazdasági stratégiáját ellenőrizze, vagy hogy a védjegy oltalmát annak jelentős mértékű kereskedelmi használata esetére korlátozza”.

27. A Törvényszék úgy ítélte meg a 27. pontban, hogy valamely védjegy tényleges használatának megvizsgálásakor „az ügy aktájához csatolt iratoknak az eset összes releváns tényezőjét figyelembe vevő átfogó mérlegelést kell elvégezni, [...] figyelembe [véve] minden olyan tényt és körülményt, amelyek alapján megállapítható, hogy a védjegy kereskedelmi használata valóságos-e; idesorolhatók különösen az érintett gazdasági szektorban igazoltnak tekintendő olyan használatok, amelyek feladata az, hogy a védjeggyel ellátott áruk vagy szolgáltatások számára megteremtsék és fenntartsák a piaci részesedést, továbbá az áruk vagy szolgáltatások természete, a piac jellegzetességei, valamint a védjegy használatának mértéke és gyakorisága”. A Törvényszék a 30. pontban ehhez hozzátette, hogy „egy védjegy tényleges használatát nem lehet valószínűség vagy feltételezések alapján igazolni, ehhez konkrét és objektív bizonyítékokra kell támaszkodni, amelyek bizonyítják az érintett piacon történő tényleges és elegendő használatot.”

28. Ítéletének 31. pontjától a Törvényszék megvizsgálta a Clean Solutions azon érvét, mely szerint a fellebbezési tanács megállapításainak nincs kellő ténybeli alapja. A jelen fellebbezés szempontjából releváns pontok az alábbiak:

„32. A jelen ügyben a beavatkozó által a törlési osztály előtt a védjegy tényleges használatának igazolásául benyújtott bizonyítékok az alábbiak: ügyvezetőjének eskü alatt tett nyilatkozata, négy számla és tizennégy digitális fotó.

33. Előjáróban meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács okfejtéséből nem következik, hogy a [...]z]árúk tekintetében történő tényleges használat megállapítására vonatkozó következtetése a beavatkozó ügyvezetője eskü alatt tett nyilatkozatán alapulna. Ugyanis, [...] a fellebbezési tanácsot a fotók bizonyítóereje és a négy számla bizonyítóereje közötti kölcsönöshatás vezette annak megállapítására, hogy a CENTROTHERM védjegy tényleges használata igazolást nyert. [...]A]z említett nyilatkozatra vonatkozóan tett utalások mindössze e nyilatkozat hiányosságainak és a tartalmát alátámasztó további bizonyítékok hiányának megállapítására irányulnak.

34. Következésképpen azt kell megvizsgálni, hogy a fotók és a négy számla átfogó értékelése alapján megállapítható-e, hogy a vitatott védjegy tényleges használat tárgyát képezte a [...]z]ítélkezési gyakorlat által kidolgozott elveknek megfelelően. [...]

[...]

37. Következésképpen az OHIM előtt a beavatkozó meglehetősen csekély volumenű eladásra vonatkozó bizonyítékkal szolgált az ügyvezetője által tett nyilatkozatban feltüntetett összeghez képest. Ennélfogva, még ha a fellebbezési tanács figyelembe is vette volna az említett nyilatkozatot, azt kellene megállapítani, hogy az ügy iratai nem tartalmaznak elegendő bizonyítékot e nyilatkozat tartalmának az eladások értéke tekintetében való alátámasztására. Ezen túlmenően, ami a védjegy használatának időbeli kiterjedését illeti, az említett számlák igen rövid, már-már pontszerű időszakokra vonatkoznak, nevezetesen 2006. július 12-re; 18-ra és 21-re, valamint 2007. január 9-re.

[...]

43. Meg kell állapítani tehát, hogy a [...] tényezők átfogó értékelése nem teszi lehetővé annak megállapítását, vagy legalábbis csak valószínűség vagy feltételezések alapján, hogy a vitatott védjegy tényleges használat tárgyát képezte a releváns időszak folyamán a fenti 11. pontban felsorolt áruk tekintetében.

44. Következésképpen a fellebbezési tanács tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a beavatkozó az említett áruk tekintetében igazolta a CENTROTHERM védjegy tényleges használatát.

45. A beavatkozónak a [z...] érvei, amelyek lényegében arra vonatkoznak, hogy a piac sajátosságai megnehezítik a bizonyítékok összegyűjtését, e megállapítást nem vonják kétségbe.
46. Ugyanis valamely védjegy tényleges használata igazolásának módjai és eszközei nem korlátozottak. A Törvényszék azon megállapítása, mely szerint a tényleges használat a jelen ügyben nem nyert igazolást, nem a túlságosan magas bizonyítási küszöbön vonatkozó követelménynek, hanem annak a ténynek a következménye, hogy a beavatkozó úgy döntött, szűkíti a benyújtott bizonyítékok körét [...] A törlési osztályhoz érkezett fotók gyenge minőségben ábrázolják a tárgyakat, amelyek cikkszámai nem egyeznek meg azon árukkal, amelyek – a néhány benyújtott számla szerint – eladásra kerültek. Ezen túlmenően az említett számlák rövid időszakot ölelnek fel, és csekély eladási értéket tanúsítanak azon értékhez képest, amelyet a beavatkozó – állítása szerint – realizált. Ugyancsak meg kell állapítani, hogy a beavatkozó a tárgyaláson megerősítette, hogy nincs közvetlen kapcsolat az általa az OHIM előtt benyújtott számlák és fotók között.”

A – C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés útján megtámadott – T-434/09. sz. ügy

29. A T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletével a Törvényszék a keresetet elutasította. A Törvényszék a Systemtechnikot kötelezte a költségek viselésére, a Clean Solutionst pedig saját költségeinek a viselésére.

30. Az első jogalappal kapcsolatban, amely szerint az OHIM tévesen értékelte a tényleges használatra vonatkozóan a törlési osztály előtt benyújtott bizonyítékokat, a Törvényszék ítéletének 21–32. pontjában meghatározta azt a jogszabályi háttérrel, amelyet figyelembe véve kell vizsgálni ezen jogalapot (amint azt tette a T-427/09. sz. ügyben hozott ítéletének 21–32. pontjában is).

31. Ezt követően, ítéletének 32–34. pontjában a Törvényszék a Systemtechnik ügyvezetője eskü alatt tett nyilatkozatának bizonyítóerejét vizsgálta.

„32. Emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben a felperes által a törlési osztály előtt a védjegy tényleges használatának igazolásául benyújtott bizonyítékok az alábbiak: ügyvezetőjének eskü alatt tett nyilatkozata, négy számla és tizennégy digitális fotó.

33. Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a 207/2009 rendelet 78. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti »eskü alatt tett, megerősített vagy a nyilatkozat felvétele szerinti államban hatályos jogszabályok szerint azonos kötőerővel járó módon tett írásbeli nyilatkozat« bizonyító erejének megítélésekor elsősorban a benne foglalt információ valószínűségét és valószerűségét kell vizsgálni, különösen tehát az irat eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét kell figyelembe venni, valamint meg kell vizsgálni, hogy a tartalma alapján értelmesnek és hitelesnek tűnik-e [...]

34. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy tekintettel a nyilatkozatot tévő személy és a felperes között fennálló nyilvánvaló kapcsolatra, az említett nyilatkozatnak csakis akkor tulajdonítható bizonyító erő, ha azt alátámasztja a benyújtott tizennégy fotó és négy számla tartalma”.

32. A Törvényszék ekkor megvizsgálta a számlákat (35–37. pont) és fényképeket (38–43. pont), majd megállapította az alábbiakat:

„44. A fentiekből az következik, hogy sem a fotók, sem a számlák nem teszik lehetővé a felperes ügyvezetője által tett nyilatkozat alátámasztását azon részében, mely szerint a releváns időszak folyamán az alábbi termékeket forgalmazta a cég a CENTROTHERM védjegy alatt: fűtő, légkondicionáló, gőzfejlesztő, szárító és szellőztető rendszerek mechanikus elemei, légszűrő berendezések és alkatrészeik; tömítések, szigetelések; tömítőanyagok; szigetelőanyagok

nyílászárókhoz, tömítőanyagok; szigetelők; részben feldolgozott műanyag; építőanyagok; felszerelések építkezéshez; alkatrészek falborításhoz; épületpanelek, panelek; kályhacsövek; hosszabbítók kéményekhez; kéményszlopok; szellőzőkürtők; kandallóburkolatok.

45. Meg kell állapítani, hogy az ügy iratai között szereplő bizonyítékok átfogó vizsgálata nem teszi lehetővé annak megállapítását, hacsak nem valószínűség vagy feltételezések alapján, hogy a CENTROTHERM védjegy tényleges használat tárgyát képezte a releváns időszak folyamán a fenti 11. pontban felsorolt áruk és szolgáltatások tekintetében”.

33. A második jogalappal kapcsolatban, amelynek értelmében az OHIM elmulasztotta a tények hivatalbóli vizsgálatára vonatkozó kötelességét, a Törvényszék az alábbiak szerint vélekedett:

„51. Előjáróban emlékeztetni kell a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének szövegére, mely szerint »az OHIM az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja; a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van«.

52. A jelen ügyben fontos megállapítani, hogy a megszűnés megállapítását igazoló okok, a lajstromozást kizáró okokhoz hasonlóan, lehetnek úgy feltétlen, mint viszonylagos jellegűek.

53. A 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének értelmében ugyanis a közösségi védjegyoltalom megszűnését kell megállapítani, ha a jogosult [...] a védjegy tényleges használatát a Közösségben megszakítás nélkül öt éven át elmulasztja [...], ha a védjegyjogosult cselekménye vagy mulasztása következtében a megjelölés a forgalomban azoknak az áruknak vagy szolgáltatásoknak a szokásos nevévé vált, amelyekre lajstromozták [...], vagy ha a védjegy a jogosult vagy az ő engedélyével más által folytatott védjegyhasználat következtében az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban megtévesztővé vált [...]

54. Noha a két utóbbi feltétel a feltétlen kizáró okokra vonatkozik, amint az a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b)–d) és g) pontjából következik, az első tárgya a viszonylagos kizáró okok vizsgálatára vonatkozó rendelkezés, nevezetesen a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése. Vagyis azt a következtetést kell levonni, hogy az a vizsgálat, amelyet az OHIM egy megszűnés megállapítása iránti eljárás keretében a közösségi védjegy tényleges használatára vonatkozóan folytat, a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdése befejező fordulatának hatálya alá tartozik, amely akként rendelkezik, hogy e vizsgálat során az OHIM kötve van a felek által hivatkozott tényekhez.

55. Következésképpen a felperes azon előfeltevése, mely szerint az OHIM tévesen korlátozta vizsgálatát az előbbi által benyújtott bizonyítékokra, téves.”

34. A harmadik jogalappal kapcsolatban, amely szerint az OHIM állítólag elmulasztotta figyelembe venni a fellebbezési tanács előtt benyújtott bizonyítékokat, a Törvényszék az alábbiakat állapította meg:

„61. Először is emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi védjegy tényleges használata kérdésének az OHIM által történő vizsgálata [...] a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdése befejező fordulatának hatálya alá tartozik. Az említett rendelkezés akként rendelkezik, hogy az OHIM kötve van a felek által hivatkozott tényekhez. Következésképpen a felperes azon állítását, mely szerint az OHIM-nak hivatalból ki kellett volna egészítenie az aktáját, el kell utasítani.

62. Másodsorban annak lehetősége, hogy az OHIM előtti eljárásban részt vevő felek az e célból meghatározott határidő lejárta után is előterjesszenek tényeket és bizonyítékokat, nem feltétlen jelleggel áll fenn, hanem ahhoz a feltételhez van kötve [...], hogy nincs ellenkező rendelkezés. Kizárólag e feltétel teljesülése esetén rendelkezik az OHIM mérlegelési jogkörrel a késedelmesen előterjesztett tények és bizonyítékok tekintetbevétele vonatkozásában.
63. Márpedig a jelen ügyben van olyan rendelkezés, amely kizárja a fellebbezési tanács előtt benyújtott bizonyítékok tekintetbevételét, nevezetesen a [végrehajtási rendelet] 40. szabályának (5) bekezdése.”
35. Végezetül, a végrehajtási rendelet 40. szabály (5) bekezdésének jogellenességére vonatkozó kifogást a Törvényszék az alábbi megfontolások alapján elutasította:
- „67. A Törvényszék megállapítja, hogy noha igaz, hogy a [végrehajtási rendelet] szabályai nem lehetnek ellentétesek a 207/2009 rendelkezéseivel és rendszerével, az is igaz, hogy semmiféle ellentmondás nem állapítható meg a 2868/95 rendelet 40. szabályának (5) bekezdése és a 207/2009 rendeletben foglalt megszűnésre vonatkozó rendelkezések között.
68. Ugyanis, míg a 207/2009 rendelet az anyagi jogi szabályt tartalmazza, vagyis a megszűnés szankcióját azon közösségi védjegyek tekintetében, amelyek nem képezték tényleges használat tárgyát, a [végrehajtási rendelet] az alkalmazandó eljárási szabályokat részletezi, köztük a bizonyítási teher megosztását és a megjelölt határidőn belüli nemteljesítés következményeit. Ezen túl, [...], a 207/2009 rendelet rendszeréből az következik, hogy, ami a tényleges használat hiányára alapított megszűnés iránti kérelmet illeti, az OHIM vizsgálata kiterjedésének és intenzitásának keretét a felek által hivatkozott jogalapok és érvek adják.
69. Meg kell állapítani, hogy a felperes által hivatkozott érvek egyáltalán nem bizonyítják, hogy a [végrehajtási rendelet] 40. szabályának (5) bekezdésében foglalt eljárási szabály, amely a közösségi védjegy jogosultjára rója a bizonyítási terhet, és amely akként rendelkezik, hogy a megfelelő bizonyítékok előírt határidőn belüli benyújtásának elmulasztása a megszűnés megállapítását eredményezi, ellentmondana a 207/2009 rendeletnek.
70. Az arányosság elvének állítólagos megsértését illetően emlékeztetni kell arra, hogy a határidők kellő igazolás nélkül történő elmulasztását, amelyek alapvető fontosságúak a közösségi rendszer megfelelő működése szempontjából, a közösségi szabályozás jogvesztéssel is szankcionálhatja, anélkül hogy ez összeegyeztethetetlen lenne az arányosság említett elvével [...]
71. Végezetül meg kell állapítani, hogy az a kijelentés, miszerint a 2868/95 rendelet 40. szabályának (5) bekezdése sérti a tulajdonhoz való jogot és a méltányos eljáráshoz való jogot, nem megalapozott. Az említett szabály egyáltalában nem érinti valamely közösségi védjegy jogosultjának jogait, kivéve, ha – a jelen ügy felpereséhez hasonlóan – az ügy dönt, hogy a védjegye tényleges használatát igazoló bizonyítékait nem nyújtja be az OHIM-nál a megjelölt határidőn belül.”

A fellebbezések összefoglalása és a kérelmek

A C-609/11. P. sz. ügy

36. A Systemtechnik azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-427/09. sz. ügyben hozott ítéletét, utasítsa el a Clean Solutions által a fellebbezési tanács 2009. augusztus 25-i határozata ellen benyújtott keresetet és a Clean Solutionst kötelezze a költségek viselésére.

37. A fellebbezés az alábbi négy jogalapon nyugszik: (i) a 207/2009 rendelet a Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének 2. és 3. §-ával együttesen értelmezett 65. cikkének megsértése, mivel a Törvényszék nem határozott valamennyi jogalap tárgyában; (ii) a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdése (a) pontjának és 76. cikkének megsértése, mivel a Törvényszék abból a téves előfeltevésekből indult ki, miszerint a megszűnés megállapítása iránti eljárásban a védjegyjogosultra hárul védjegye tényleges használata bizonyításának terhe; (iii) a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése, mivel a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy – a Bíróság ítélkezési gyakorlatával ellentétben – egy mindössze minimális használat nem tekinthető tényleges használatnak és (iv) a 207/2009 rendelet a végrehajtási rendelet 22. szabályával együttesen értelmezett 78. cikke (1) bekezdése (f) pontjának megsértése, mivel a Törvényszék nem utasította el az OHIM azon megállapítását, mely szerint az ügyvezető eskü alatt tett nyilatkozata nem tekinthető e rendelkezések értelmében bizonyítéknak.

A C-610/11. P. sz. ügy

38. A Systemtechnik azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletét, és helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács határozatát azon részében, amely helyt ad a megszűnés megállapítása iránti kérelemnek. A Systemtechnik azt kéri továbbá, hogy a Bíróság az OHIM-ot és a Clean Solutionst kötelezze a költségek viselésére.

39. A Systemtechnik fellebbezése az alábbi négy jogalapon nyugszik: (i) a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése, mivel a Törvényszék figyelmen kívül hagyta az eskü alatt tett nyilatkozat bizonyítóerejét; (ii) a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének megsértése, mivel a Törvényszék e rendelkezést nem akként értelmezte, miszerint a megszűnés megállapítása iránti eljárásban az illetékes hatóság kötelessége a releváns tények hivatalbóli vizsgálata; (iii) a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdése (a) pontjának és 76. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértése, mivel a Törvényszék elmulasztotta megállapítani, hogy az OHIM mérlegelési jogkörrel rendelkezik a fellebbező által a fellebbezési tanácshoz benyújtott dokumentumok figyelembevételére tekintetében és (iv) vagylagosan, a Törvényszék tévedett, amikor elmulasztotta megállapítani, hogy a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdése nem alkalmazható.

A felek érveinek összefoglalása

A C-609/11. P. sz. ügy

Első jogalap: a 207/2009 rendelet 65. cikkének és a Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikke 2. és 3. §-ának megsértése

40. A Systemtechnik álláspontja szerint a Törvényszék tévesen nem vizsgálta érveit arra vonatkozóan, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni (i) az eskü alatt tett nyilatkozatot, (ii) az aktában szereplő dokumentumokat és (iii) az előtte benyújtott fellebbezés alátámasztásául benyújtott bizonyítékokat. Közelebbről a Törvényszéknek ezen érveket akként kellett volna értelmeznie, miszerint a Systemtechnik a fellebbezési tanács határozatának helyben hagyását kérte, ám indokolását egy eltérő indokolással felváltva.

41. Az OHIM azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezés ezen jogalapját, mivel a Systemtechnik a Törvényszéktől a kereset elutasítását kérte, anélkül, hogy kérte volna a fellebbezési tanács határozata keresettel nem érintett pontjának hatályon kívül helyzését vagy módosítását.

42. A Clean Solutions előadja, hogy a fellebbezéssel megtámadott ítélet 32. pontjában a Törvényszék megnevezte az aktában szereplő, valamint a fellebbezési tanács előtt benyújtott bizonyítékokat is. A 37. pontból következik továbbá, hogy a Törvényszék nem mulasztotta el, hogy állást foglaljon a Systemtechnik eskü alatt tett nyilatkozat figyelembe vételére vonatkozó érve tárgyában. Ezzel szemben megállapította e pontban, hogy az ügy iratai nem tartalmaznak elegendő bizonyítékot e nyilatkozat tartalmának alátámasztására. Ezen túl, a fellebbezéssel megtámadott ítélet bevezető része mutatja, hogy a Törvényszék figyelembe vette a Systemtechnik valamennyi érvét. A Clean Solutions azt állítja továbbá, hogy a Törvényszéknek nem kötelessége, hogy a felek észrevételeiben foglalt minden egyes érv tekintetében kifejezetten állást foglaljon határozatának indokolásában. Végezetül, a Clean Solutions azt állítja, hogy az első jogalapot el kell utasítani, mert a Systemtechnik annak meghatározását kéri a Bíróságtól, hogy a Törvényszék helytállóan állapította-e meg és értékelte az ügy tényállását. A felülvizsgálat ilyen típusa fellebbezés esetén a Bíróság hatáskörén kívül esik.

Második jogalap: a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének (a) pontja és 76. cikke

43. A Systemtechnik azt állítja, hogy a fellebbezéssel megtámadott ítélet 46. pontjában a Törvényszék azt sugallja, hogy a vitatott védjegy jogosultját illeti védjegye tényleges használata bizonyításának terhe. Ez az álláspont ellentétes a 207/2009 rendelettel, mivel egyrészt a megszűnés megállapítása iránti eljárások a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdése első részében foglalt szabály tárgyát képezik, amely szerint az OHIM a tényeket hivatalból vizsgálja, míg, másrészt, e rendelet többi rendelkezése azt mutatja, hogy a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának összefüggésében a bizonyítási terhel nem hárul a védjegyjogosultra. A Törvényszéknek ennél fogva azt kellett volna megállapítania, hogy az OHIM feladata a tények hivatalbóli vizsgálata.

44. A Systemtechnik azt állítja, hogy a 76. cikk (1) bekezdésében leírt hatáskör azt követeli meg, hogy az OHIM az előtte előterjesztett valamennyi információt – azok benyújtásának időpontjától függetlenül – megvizsgáljon. Ennél fogva az OHIM nem tagadhatja meg valamely bizonyíték figyelembe vételét azért, mert azt a megjelölt határidő lejárta után nyújtották be. Ellentétben a tényleges használat igazolása tekintetében a felszólalási és törlési eljárásban irányadó szabályokkal,¹³ a 207/2009 rendelet 51. cikke megszűnés megállapítása iránti eljárás esetén nem írja elő sem a használat igazolásának kötelezettségét, sem az ezen igazolás elmaradásának jogkövetkezményeit. A védjegyjogosultra, harmadik fél ezirányú kérelmére, tehát nem kell védjegyének tényleges használatát bizonyítania. A védjegy megszűnése sem állapítható meg automatikusan azért, mert a jogosult nem bizonyította védjegye használatát. Az 51. cikk ezen értelmezése továbbá teljes mértékben megfelel a bizonyítási terhel megosztására irányadó általános elveknek, különösen pedig azon elvnek, mely szerint ha valamely személy egy jogra hivatkozik, bizonyítania kell az ezen hivatkozás alapjául szolgáló tényeket.

45. Egy ettől eltérő értelmezés azzal a kockázattal járna a védjegyjogosult számára, hogy, hosszadalmas és költséges eljárások keretében, folyamatosan meg kellene védenie magát a megszűnés megállapítása iránti kérelmekkel szemben. E vonatkozásban is eltér a megszűnés megállapítása iránti eljárás a felszólalási és a törlési eljárástól, mivel a felszólalás vagy a törlés iránti kérelem elutasítása nem eredményezi a védjegy végleges elvesztését.

46. Az OHIM szerint a Törvényszék helytállóan vélte úgy, hogy a megszűnés megállapítása iránti eljárások a viszonylagos kizáró okokra irányadó rendelkezéshez, nevezetesen a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdéséhez kapcsolódnak. A megszűnés megállapítása iránti eljárás, a viszonylagos kizáró okokon alapuló eljárásokhoz hasonlóan, *inter partes* eljárás, amelynek célja a versenytársak érdekeinek védelme azon védjegyjogosultak monopolhelyzetének korlátozása által, akik nem használják védjegyüket. Az az elv, amely szerint az OHIM vizsgálata hivatalból történik, nem alkalmazható az ilyen

13 — Különösen a 207/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése, 42. cikkének (2) bekezdése és 57. cikkének (2) bekezdése.

típusú eljárás tekintetében. Ez logikus, mert a védjegyjogosult az, akinek valószínűleg leginkább módjában áll az annak megállapításához szükséges bizonyíték benyújtása, hogy a védjegy jelen van a releváns piacon. Továbbá nehezen lenne elvárható a kérelmezőtől, hogy egy másik fél védjegy használatának elmulasztását bizonyítsa.

47. Azon érvel kapcsolatban, miszerint a Törvényszéknek figyelembe kellett volna vennie a fellebbezési tanács előtt előterjesztett bizonyítékot, az OHIM osztja a Törvényszék által többek között a New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ügyben hozott ítéletben¹⁴ kifejtett álláspontot, és kijelenti, hogy, tekintettel a végrehajtási rendelet 22. szabályának (2) bekezdése és 40. szabályának (5) bekezdése közti párhuzamokra, mindkét rendelkezés tekintetében ugyanazon értelmezés alkalmazandó.

48. A Clean Solutions a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdését nem akként értelmezi, hogy megszűnés megállapítása iránti eljárásban az OHIM-nak a tényeket hivatalból kell vizsgálnia, ha csupán a védjegy tényleges használatának kérdése merül fel. E vonatkozásban a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha az OHIM által megadott határidőn belül nem nyújtják be a bizonyítékot, a közösségi védjegy oltalma megszűnik. E rendelkezés harmadik mondata kimondja továbbá, hogy a 22. szabály (2) és (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell. Következésképpen a megszűnés megállapítása iránti eljárásban a védjegyjogosult viseli védjegy tényleges használata bizonyításának terhét.

Harmadik jogalap: a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja

49. A Systemtechnik kijelenti, hogy a Törvényszék tévedett, amikor ítéletének 26. pontjában megállapította, hogy a tényleges használat fogalma kizár bármiféle minimális és nem elégséges használatot. A Törvényszéknek a tényleges használatra vonatkozó ítélkezési gyakorlatot kellett volna alkalmaznia, amely eltérő értelmezést sugall.

50. Az OHIM azzal érvel, hogy ez a jogalap nyilvánvalóan megalapozatlan, mivel a fellebbezéssel megtámadott ítélet hiányosan idézett szövegén nyugszik. A Systemtechnik elmulasztja különösen azt megjegyezni, hogy a Törvényszék a bármiféle minimális és nem elégséges használatot úgy zárta ki, mint amely alapján nem megállapítható, hogy valamely védjegyet egy meghatározott piacon ténylegesen és hatékonyan használnak.

51. A Clean Solutions azt állítja, hogy a harmadik jogalap, az OHIM által előadottakhoz hasonló okokból, megalapozatlan. Álláspontja szerint a Törvényszék ítéletének 26–30. pontjában foglalt gondolatmenet mutatja, hogy a Törvényszék figyelembe vette a Bíróság tényleges használat fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatából következő feltételeket. A Clean Solutions kijelenti, hogy a Systemtechnik fellebbezésének harmadik jogalapjával valójában azt kéri, hogy a Bíróság váltsa fel a tények és bizonyítékok Törvényszék általi értékelését a saját értékelésével.

Negyedik jogalap: a 207/2009 rendeletnek a végrehajtási rendelet 22. szabályával összefüggésben értelmezett 78. cikke (1) bekezdésének (f) pontja

52. A Systemtechnik azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen hagyta helyben ítéletének 37. pontjában a fellebbezési tanács álláspontját, amely szerint az eskü alatt tett nyilatkozat nem tekinthető a 207/2009 rendelet 78. cikke (1) bekezdése (f) pontja szerinti bizonyítási eszköznek. Korábbi esetekben az ilyen nyilatkozatot a Törvényszék elfogadható és elégséges bizonyítóerővel rendelkező bizonyítéknak tekintette, még az abban foglalt információkat alátámasztó további bizonyítékok hiányában is.

14 — A T-415/09. sz. ügyben hozott ítélet, amelyet a folyamatban lévő C-621/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés támadott meg, amelyre vonatkozóan ugyancsak a mai napon ismertetem indítványomat.

53. Az OHIM azt állítja, hogy a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel az eskü alatt tett nyilatkozat bizonyítóereje Törvényszék általi – az ítélet 34. pontjában foglalt – értékelésének felülvizsgálatára, mivel itt a tények értékeléséről van szó. Mindenesetre az OHIM úgy véli, hogy a Systemtechnik félreértette az ítélet ezen részét. A Törvényszék nem utasította el *in abstracto* egy eskü alatt tett nyilatkozat bizonyítóerejét. Mint ahogy nem is tárgyalta az ilyen típusú bizonyítékok elfogadhatóságára irányadó elveket. Mindössze annyit állapított meg, hogy a jelen ügyben, tekintettel a nyilatkozat szerzőjének személyére, további bizonyítékra van szükség.

54. A Clean Solutions rámutat, hogy a fellebbezési tanács 2009. augusztus 25-i határozatának 31. pontjában az OHIM kijelentette, hogy az eskü alatt tett nyilatkozat a felek érveinek részét képezi. A határozat ezen részét a Törvényszék előtti kereset nem érintette. A Törvényszék nem is csatlakozott a fellebbezési tanács álláspontjához és, nem állította, hogy a nyilatkozatban foglalt valamennyi információt további bizonyítékokkal kellene alátámasztani. A Clean Solutions kijelenti továbbá, hogy a Systemtechnik nem hivatkozott a Törvényszék közelmúltbéli ítélkezési gyakorlatára, amelynek értelmében az ügyvezető nyilatkozata, amennyiben azt további információk nem támasztják alá, nem tekinthető bizonyítéknak.

A C-610/11. P. sz. ügy

Első jogalap: a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja

55. A Systemtechnik kijelenti, hogy a Törvényszék tévesen állította ítéletének 34. pontjában, hogy az eskü alatt tett nyilatkozat csak akkor rendelkezhet bizonyítóerővel, ha azt további, a törlési osztály előtt benyújtott bizonyítékok is alátámasztják. A Törvényszék a korábbiakban megállapította, hogy az eskü alatt tett nyilatkozatok elfogadható bizonyítéknak tekinthetők, és tartalmukat nem szükséges további bizonyítékoknak alátámasztaniuk. Ezen túl, a Törvényszék azzal, hogy elmulasztotta figyelembe venni azt a tényt, hogy a felek egyike sem vitatta komolyan vagy alapjában ezen nyilatkozat tartalmát, azon elvvel ellentétesen járt el, miszerint a tényleges használat értékelése során az eset összes releváns tényezőjét figyelembe vevő átfogó mérlegelést kell elvégezni.

56. Az OHIM a fellebbezés e jogalapja tekintetében a C-609/11. P. sz. ügy negyedik jogalapjára vonatkozó álláspontjával azonos álláspontot képvisel.

57. A Clean Solutions osztja az OHIM álláspontját. Úgy véli, hogy a Törvényszék egyrészt nem állította, hogy az eskü alatt tett nyilatkozat nem rendelkezhet bizonyítóerővel, másrészt nem értékelte tévesen a szóban forgó nyilatkozat tényleges bizonyítóerejét. A Törvényszék ehelyett a nyilatkozat szerzője és a védjegyjogosult közötti kapcsolatot vizsgálta, és ebben az összefüggésben vélte úgy, hogy a nyilatkozat, azt alátámasztó bizonyítékok hiányában, nem rendelkezik bizonyítóerővel. Az eskü alatt tett nyilatkozat bizonyítóerejének ezen értékelése nem jogkérdés, amely fellebbezés esetén a bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti. Továbbá nem jár következménnyel, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a felek nem vitatták az eskü alatt tett nyilatkozat tartalmát. Először is, valamely nyilatkozat bizonyítóereje nem csak azon múlik, hogy tartalmát vitatják-e vagy sem. Másodsor, a Systemtechnik hivatkozhatott volna ezen érvre fellebbezése második jogalapjával kapcsolatban. Végezetül, a Törvényszék kimondta, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése nem értelmezhető akként, hogy az OHIM köteles lenne valamely fél által előtte benyújtott bizonyítékot igazoltnak tekinteni, amennyiben azt nem vitatták.¹⁵

15 — A Clean Solutions e tekintetben a T-336/03. sz. Éditions Albert René kontra OHIM - Orange (MOBILIX) ügyben (EBHT 2005., II-4667. o.) hozott ítéletre hivatkozik.

Második jogalap: A 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése

58. A Systemtechnik azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen nem alkalmazta a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdését, amelynek értelmében az OHIM az előtte folyó eljárásban, a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárás kivételével, a tényeket hivatalból vizsgálja. Az OHIM ennél fogva nem zárhat ki bizonyítékot azon az alapon, hogy azt késedelmesen terjesztették elő, és, amennyiben szükségesnek tartja, további dokumentumok benyújtását kell kérnie.

59. Az OHIM a C-609/11. P. sz. ügy második jogalapjának első felében kifejtett állásponttal azonos álláspontot képvisel.

60. A Clean Solutions nem ért egyet a 207/2009 rendelet Systemtechnik általi értelmezésével, és a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdésére hivatkozik annak alátámasztásakor, hogy a megszűnés megállapítása iránti eljárásban a védjegyjogosultra hárul védjegye tényleges használata bizonyításának terhe. A Törvényszék azt is helytállóan állapította meg, hogy az OHIM kizárólag a védjegyjogosult által benyújtott bizonyítékot veheti tekintetbe. A Systemtechnik azon érveléssel kapcsolatban, amely szerint az OHIM-nak hivatalból vizsgálnia kellett volna a tényeket, és további bizonyítékok benyújtására kellett volna felhívnia, a Clean Solutions kijelenti, hogy ezen érv a tények megállapításának és értékelésének állítólagos hibájára vonatkozik, ennél fogva kívül esik a Bíróság fellebbezés esetén fennálló hatáskörén.

Harmadik jogalap: a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének (a) pontja és 76. cikkének (1) és (2) bekezdése

61. Úgy tűnik, a fellebbezés harmadik jogalapja két részből áll.

62. Először, a Systemtechnik azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen vélte úgy, hogy a bizonyítéknak a fellebbezési tanács előtt, késedelmesen történő benyújtása kizárja annak az OHIM részéről való figyelembe vételét. A Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy a bizonyítékot nem késedelmesen nyújtották be. A Systemtechniknak nem is kellett a védjegy tényleges használatára vonatkozó bizonyítékot benyújtania. E vonatkozásban a megszűnés megállapítása iránti eljárás tekintetében nem alkalmazandók a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdéséhez és az 57. cikk (2) bekezdéséhez hasonló rendelkezések.

63. Másodszor (a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés második jogalapjával kapcsolatban felhozott érvekhez hasonló érveken túl) a Systemtechnik azt állítja, hogy feltételezve, hogy a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az OHIM a megszűnés megállapítása iránti eljárásban nem vizsgálhatja a tényeket hivatalból, a Törvényszék tévesen vélte úgy, hogy az OHIM nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel arra vonatkozóan, hogy figyelembe veszi-e a törlési osztály által megjelölt határidő lejártá után benyújtott bizonyítékot. A Systemtechnik azt állítja, hogy Törvényszék tévesen vélte úgy ítéletének 63. pontjában, hogy a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdése kivételt képez a késedelmesen benyújtott bizonyítékok figyelembe vételét illető mérlegelési jogkörre vonatkozó általános szabály alól. A Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy az OHIM rendelkezett mérlegelési jogkörrel és azt gyakorolnia kellett volna.

64. Az OHIM a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés második jogalapjának második részére vonatkozó álláspontjával azonos álláspontot képvisel.

65. A Clean Solutions azt állítja, hogy a védjegyjogosultnak a megjelölt határidőn belül kell bizonyítania a tényleges használatot. Úgy véli, hogy a Törvényszék arra vonatkozó okfejtése, hogy az OHIM rendelkezik-e mérlegelési jogkörrel a megjelölt határidő lejártá után előterjesztett bizonyíték tekintetbe vételére, összhangban áll az ítélkezési gyakorlattal.

Negyedik jogalap: a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdése

66. Amennyiben a Bíróság nem értene egyet a végrehajtási rendelet 40. szabálya (5) bekezdésének a Systemtechnik által nyújtott értelmezésével, úgy a Systemtechnik azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen nem nyilvánította e rendelkezést a jelen ügy tekintetében alkalmazhatatlannak. A rendelkezés nem alkalmazható, mert egyrészt nem összeegyeztethető a 207/2009 rendelet szövegével és céljával, másrészt alkalmazása ellenétes lenne az arányosság elvével.

67. A Clean Solutions ezzel nem ért egyet, mivel sem az OHIM, sem a Törvényszék nem tagadhatja meg a végrehajtási rendelet 40. szabálya (5) bekezdésének alkalmazását, amíg a Bíróság nem mondja ki annak érvénytelenségét.

Értékelés

Előzetes megjegyzések

68. Először is emlékeztetek arra, hogy a fellebbezési eljárásban a Bíróság hatásköre a jogkérdésekre korlátozódik.¹⁶ E Bíróság nem vizsgálhatja felül a Törvényszék megállapításait és értékelését, kivéve, ha a fellebbezéssel megtámadott ítélet nyilvánvalóan elferdíti a tényeket. Mivel a Systemtechnik mindkét fellebbezésben azt kéri, hogy a Bíróság vizsgálja felül a tények Törvényszék általi értékelését, a fellebbezés e jogalapjait vagy érveit, mint elfogadhatatlanokat, el kell utasítani.

69. Másodszor, a Systemtechnik a 207/2009 rendelet és a végrehajtási rendelet megsértésére hivatkozik. Az utóbbi az előbbi végrehajtásához szükséges szabályokat tartalmazza.¹⁷ Ennélfogva nem értelmezhető olyan módon, amely ellentétes lenne a 207/2009 rendelettel. Mindazonáltal előfordulhat, hogy e rendelet nem rendelkezik bizonyos kérdésekről, például a megszűnés megállapítása iránti eljárásban a bizonyítási teher megosztására vonatkozóan, míg a végrehajtási rendelet szövege értelmezhető akként, hogy e kérdésre vonatkozó szabályokat állapít meg. Ilyen esetekben nem vonható le az a következtetés, hogy a végrehajtási rendelet nem összeegyeztethető a 207/2009 rendelettel. Ezen oknál fogva alaptalannak tartom a Systemtechnik által több fellebbezési jogalap vonatkozásában alkalmazott azon logikát, mely szerint a végrehajtási rendelet nem határozhat meg olyan szabályt, amelyet a 207/2009 rendelet szövege se nem erősít meg, se nem zár ki.

70. Végezetül, a 207/2009 rendelet 78. cikke (1) bekezdésének (f) pontjával kapcsolatban a Systemtechnik egy sor érvet előad arra vonatkozóan, hogy a német jog értelmében elfogadhatóak az olyan bizonyítékok, mint ügyvezetőjének eskü alatt tett nyilatkozata. Nyilvánvaló, hogy e kérdés német jog szerinti megítélése nincs kihatással a bizonyítéknak a 207/2009 rendelet és a végrehajtási rendelet szerinti elfogadhatóságára. Ezen érvektől tehát, anélkül, hogy azokat tárgyalnám a továbbiakban, eltekintek.

71. A két ügyben előterjesztett fellebbezési jogalapok részben egybeesnek, és nem vagyok meggyőződve arról, hogy az ezekre vonatkozó elemzésem nyilvánvaló és egyértelmű módon előadható lenne. Tűnődés után úgy döntöttem, hogy tárgykörük szerint csoportosítom őket, kereszthivatkozással az egyes fellebbezési jogalapokra.

16 — EUMSZ 256. cikk és az Európai Unió Bírósága alapokmányának 58. cikke.

17 — Lásd a végrehajtási rendelet hetedik preambulumbekendését és a 40/94 rendelet utolsó preambulumbekendését. Lásd továbbá a 207/2009 rendelet (19) preambulumbekendését és 162. cikkét.

A valamennyi kereseti kérelem tárgyában történő határozathozatal elmulasztása: a 207/2009 rendelet 65. cikke és a Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének 2. és 3. §-a (a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés első jogalapja)

72. A T-427/09. sz. ügyben a Systemtechnik beavatkozóként vett részt. A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének 2. §-a kimondja, hogy a beavatkozónak „ugyanolyan eljárási jogaik vannak, mint a feleknek” és „támogathatja valamely fél kérelmeit, továbbá a felek által előterjesztettektől független kérelmeket és jogalapokat terjeszthet elő”. A beavatkozó továbbá, az eljárási szabályzat 134. cikke 3. §-nak megfelelően, „kérheti a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását, a keresetlevélben nem szereplő kérdésekben, és a keresetlevélben fel nem hozott jogalapokat terjeszthet elő”.

73. Ebből az következik, hogy a Törvényszéknek, a felek érveire hasonlóan, a beavatkozó érveire is megfelelő módon válaszolnia kell, olyan okfejtést előadva, amely lehetővé teszi a beavatkozó számára annak megértését, hogy a Törvényszék miért utasította el érveit. A jelen fellebbezésben a Systemtechnik lényegében annak felülvizsgálatára kéri e Bíróságot, hogy a Törvényszék eleget tett-e e kötelezettségének.

74. Én úgy vélem, eleget tett.

75. A Systemtechnik nem kérte a Törvényszék előtt a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását. Támogatta ugyanakkor az OHIM-nak a fellebbezés elutasítására vonatkozó kérelmét. Érveinek középpontjában az állt, hogy a fellebbezési tanács miért állapította meg, hogy az előterjesztett bizonyíték elégséges volt a tényleges használat igazolásához.¹⁸

76. Mivel a Systemtechnik elmulasztotta, hogy a Törvényszéket kérje a fellebbezési tanács határozata indokolásának megváltoztatására, egyetérttek az OHIM-mal, hogy a fellebbezés során nem kérheti a Bíróságot annak megállapítására, hogy a Törvényszék ezt tévesen nem tette meg. A Systemtechniknak tehát viselnie kell saját mulasztásának következményeit.

77. Következésképpen véleményem szerint a fellebbezés e jogalapját mint megalapozatlant el kell utasítani.

Azon megállapítás elmulasztása, miszerint az OHIM-nak a releváns tényeket hivatalból kell értékelnie: a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének (a) pontja és 76. cikke (a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés második jogalapja; a C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés második jogalapja és harmadik jogalapjának első része)

78. A Systemtechnik előadja a C-609/11. P. sz. ügyben, hogy a Törvényszék azzal, hogy elmulasztotta megállapítani, hogy a megszűnés megállapítása iránti eljárásban az OHIM-nak a tényeket hivatalból kell értékelnie, nem alkalmazta az ilyen típusú eljárásokban a bizonyítási teher megosztására vonatkozóan irányadó megfelelő elvet. Ez az érv azon az előfeltevésen nyugszik, miszerint a megszűnés megállapítása feltétlen kizáró oknak tekintendő. Ebből az következik továbbá, hogy az OHIM nem tagadhatja meg az olyan bizonyíték figyelembevételét, amelyet az általa megjelölt határidő után nyújtottak be. A Systemtechnik azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen mulasztotta el annak a megállapítását, hogy az OHIM az előtte előterjesztett valamennyi információt tekintetbe veheti, függetlenül azok benyújtásának időpontjától.

18 — Lásd a fellebbezés útján megtámadott ítélet 18. és 20. pontját.

79. A fellebbezés ezen jogalapja lényegében megfelel a C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés második jogalapjának és harmadik jogalapja első részének, noha az előbbi nem a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésén alapul. E jogalap a bizonyítási teher megosztására vonatkozik az olyan megszűnés megállapítása iránti eljárásokban, amelyeket az utóbbi rendelkezés alapján benyújtott keresettel indítottak. Annak függvényében, hogy a bizonyítási teher kire hárul, lesz szükség vagy sem a megjelölt határidő lejárta után előterjesztett bizonyíték OHIM részéről történő kezelésére vonatkozó érv vizsgálata.

80. A Törvényszék a T-427/09. sz. ítéletében nem foglalkozott kifejezetten e tárgykörrel, noha az ez ügyben hivatkozott egyetlen jogalapra vonatkozó okfejtése azon az előfeltevésen nyugodott, miszerint az olyan védjegyjogosultnak, akinek védjegye megszűnés megállapítása iránti kérelem tárgyát képezi, a védjegye tényleges használatára vonatkozó bizonyítékokat kell előterjesztenie. Ezzel szemben, a Törvényszéknek a T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletében ugyanezen kérdést a második jogalap keretében kellett vizsgálnia, amely az OHIM releváns tények hivatalbóli vizsgálatára vonatkozó kötelezettségének megsértésén alapul. Ezen ítéletének 54. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja olyan rendelkezésre vonatkozik, amely a viszonylagos kizáró okok vizsgálatának körébe tartozik, következésképpen e vizsgálat során az OHIM kötvé van a felek által hivatkozott tényekhez.

81. Miközben nem értek egyet a Törvényszék T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletben foglalt okfejtésével, úgy vélem, nincs hiba az általa levont következtetésben.

82. A közösségi védjegyoltalom megszűnését az OHIM-hoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján lehet megállapítani.¹⁹ A védjegyoltalom megszűnésének megállapítása főszabály szerint a megszűnés megállapítása iránti kérelem vagy viszontkereset benyújtásától kezdődően szünteti meg a védjegyjogosultnak a védjegyen, a védjeggyel megjelölt árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban fennálló jogait.²⁰ A megszűnés megállapítása egyike azon jogkövetkezményeknek, amelyeknek a közösségi védjegy ki van téve, amennyiben a védjegyjogosult nem kezdte meg a védjegy tényleges használatát a Közösségben az árujegyzékben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban.²¹

83. A törlési okoktól vagy a kizáró okoktól eltérően, és ellentétben a Törvényszék által a T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletének 52. pontjában megállapítottakkal, a 207/2009 rendelet 51. cikke vagy bármely más rendelkezése nem tesz különbséget a megszűnés megállapításának viszonylagos és feltétlen okai között. A jelen ügyben a Clean Solutions a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján nyújtott be kérelmet a megszűnés megállapítása iránt. E rendelkezés nem rendelkezik semmilyen fajta eljárásról. Nem határozza meg tehát, hogy ki viseli ezen eljárásokban a bizonyítási terhet.

84. A vonatkozó eljárási szabályokat a 207/2009 rendelet 56. és 57. cikke tartalmazza. Túl annak az előírásán (az 56. cikk (2) bekezdésében), hogy a megszűnés megállapítása iránti „kérelmet indokolással ellátott írásbeli nyilatkozat formájában kell benyújtani”, sem az 56. cikk, sem az 57. cikk nem tárgyalja kimerítően a bizonyítási teher megosztását. Közelebbről az 57. cikk (2) bekezdése az olyan helyzetekre vonatkozik, amikor a vitatott védjegy jogosultjának kérelmére a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban félként részt vevő, korábbi közösségi védjegy jogosultjának igazolnia kell védjegye tényleges használatát. E rendelkezés nem határozza meg, hogy megszűnés megállapítása iránti eljárásban kinek kell igazolnia a tényleges használat elmaradását.

85. A 207/2009 rendeletet a végrehajtási rendelettel összefüggésben kell értelmezni.

19 — A 207/2009/EK rendelet 51. cikkének (1) bekezdése.

20 — A 207/2009/EK rendelet 55. cikkének (1) bekezdése.

21 — A 207/2009/EK rendelet 15. cikkének (1) bekezdése.

86. A végrehajtási rendelet 37. szabálya a megszűnés megállapítása iránti kérelemre, azaz a 207/2009 rendelet 56. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott indokolással ellátott írásbeli nyilatkozatra vonatkozó követelményeket részletezi. Közelebről a 37. szabály (b) pontjának (iv) alpontja akként rendelkezik, hogy a kérelemnek tartalmaznia kell „[a kérelem alapjául szolgáló okok] alátámasztásaként benyújtott tények, bizonyítékok és érvek *megjelölését*”.²² A megfogalmazás azt sugallja, hogy nem szükséges ezen valamennyi bizonyíték és érv benyújtása, de elfogadom, hogy e szabály más nyelvi verziói ettől eltérő módon értelmezhetők.²³

87. A kérelemről ezt követően értesítik a közösségi védjegy jogosultját, majd azt az OHIM megvizsgálja elfogadhatóságának szempontjából.²⁴ Amennyiben a kérelem elfogadható, a 40. szabály (1) bekezdésének értelmében az OHIM „felszólítja a közösségi védjegy jogosultját, hogy az általa megadott határidőn belül szolgáltatson bizonyítékot a védjegy tényleges használatára”. Amennyiben a kérelem a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjában megjelölt okon alapul, úgy az OHIM „felszólítja a közösségi védjegy jogosultját, hogy az általa megadott határidőn belül szolgáltatson bizonyítékot a védjegy tényleges használatára”.

88. Az a követelmény, miszerint a kérelmező kérelmének tartalmaznia kell az azt alátámasztó bizonyítékot, tehát a megszűnés megállapítása iránti kérelem egyik elfogadhatósági eleme. Ezzel szemben az a követelmény, hogy a védjegyjogosultnak a használatra vonatkozó bizonyítékot kell szolgáltatnia, kizárólag akkor alkalmazandó, amennyiben a kérelem elfogadható, ennél fogva a közösségi védjegy anyagi jogi védelmére befolyással lehet.

89. A 207/2009 rendelet és a végrehajtási rendelet vonatkozó rendelkezéseinek egymással összefüggő értelmezése ugyancsak azt mutatja, hogy az ügy körülményeihez hasonló körülmények esetén egyrészt a megszűnés megállapítása iránti kérelmet benyújtó félnek feltétlenül *meg kell jelölnie* az azon állítását *alátámasztó* tényeket, hogy a vitatott védjegy tényleges használatát nem kezdték meg a Közösségben, és, másrészt annak a félnek, aki ellen a megszűnés megállapítása iránti kérelem irányul, a védjegy tényleges használatára vonatkozó *bizonyítékot kell szolgáltatnia*.²⁵

90. A védjegy tényleges használatára vonatkozó bizonyítékok szolgáltatása nyilvánvalóan költségesebb, mint csupán a kérelem alátámasztására szolgáló tények, bizonyítékok és érvek megjelölése, miszerint a vitatott védjegy tényleges használat tárgyát nem képezte a Közösségben.

91. Álláspontom szerint a kérelmezőnek egyértelműen elő kell adnia az általa előterjesztett jogi követeléseket, és meg kell határoznia a releváns tényeket és az azt alátámasztó bizonyítékokat, amelyek őt arra vezették, hogy kérelemmel éljen a szóban forgó védjegy megszűnésének megállapítása iránt. Tehát egy felületes és alá nem támasztott, megszűnés megállapítása iránti kérelem előterjesztése nem elégséges. Az ilyen kérelmeket az OHIM-nak elfogadhatatlannak kell nyilvánítania. Egyébként egyetértek Systemtechnikkal abban, hogy védjegyjogosult számára fennállna annak a kockázata, hogy folyamatosan meg kellene védenie magát a megszűnés megállapítása iránti kérelmekkel szemben.

22 — Kiemelés tőlem.

23 — A francia szöveg például e tekintetben semlegesebbnek tűnik, mert akként rendelkezik, hogy a kérelemnek tartalmaznia kell a következőket: „les faits, preuves et observations présentés à l'appui de la demande”. A holland és a német szöveg, csak hogy két másik példával szolgáljak, hasonlóbbnak tűnik az angol szöveghez; a holland szöveg az alábbiakat írja elő: „een opgave van de feiten, bewijsmateriaal en argumenten die ter staving van deze gronden worden aangevoerd”, míg a német szöveg az alábbiakat: „die Angabe der zur Begründung vorgebrachten Tatsachen, Beweismittel und Bemerkungen”.

24 — A végrehajtási rendelet 40. cikkének (1) bekezdése. A kérelem elfogadhatatlanságának okait a végrehajtási rendelet 39. cikke határozza meg.

25 — A többi nyelvi verzió nem tűnik ellentmondani ezen értelmezésnek. Például a francia szöveg így szól: „l'Office demande au titulaire de la marque communautaire la preuve de l'usage de la marque au cours d'une période qu'il précise”; a holland szöveg így: „verzoekt het Bureau de eigenaar van het Gemeenschapsmerk binnen een door het Bureau te stellen termijn het bewijs van het normale gebruik van het merk te leveren”, a német szöveg pedig az alábbi: „setzt das Amt dem Inhaber der Gemeinschaftsmarke eine Frist, innerhalb der er den Nachweis der ernsthaften Benutzung der Marke zu führen hat”.

92. Ugyanakkor a megszűnés megállapítása iránti kérelem benyújtásához való jog gyakorlása lehetetlenné vagy különösen nehezzé válna, ha a kérelmezőnek negatív bizonyítékkal kellene szolgálnia, vagyis azt kellene igazolnia, hogy nem került sor tényleges használatra.

93. Ennélfogva azon az állásponton vagyok, hogy a kérelmezőnek nem kell a védjegyjogosult védjegye tényleges használatának elmaradására vonatkozó részletes bizonyítékkal szolgálnia. Inkább azt kell ésszerű szinten bizonyítania, hogy a védjegy használatával szemben jogos aggodalmak állnak fenn.

94. Arra az esetre, ha az OHIM a kérelmet elfogadhatónak nyilvánítja, a végrehajtási rendelet kifejezetten előírja, hogy a védjegyjogosultnak bizonyítékot kell szolgáltatnia védjegye tényleges használatára vonatkozóan. A védjegyjogosult van a legkedvezőbb helyzetben ahhoz, hogy részletes bizonyítékkal szolgáljon arról, miként került a védjegy használatra a használatnak a 207/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt általános követelményével összhangban, és bizonyítsa, hogy miért nem indokolt a védjegy megszűnésének megállapítása. Amennyiben ezt elmulasztja, úgy a védjegyen fennálló oltalom a továbbiakban nem igazolt.

95. A Systemtechnikkal ellentétben én nem hiszem, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése alapján ettől eltérő értelmezés lenne lehetséges.

96. A 76. cikk (1) bekezdése nem arra vonatkozik, hogy miként oszlik meg a bizonyítási teher a kérelmező és a védjegyjogosult között a megszűnés megállapítása iránti eljárásban. Sokkal inkább azt határozza meg, hogy az OHIM az előtte folyó eljárásokban milyen mértékben vesz részt a tényfeltárásban, valamint azt, hogy a tényfeltárás során a felelősség miként oszlik meg az illetékes hatóság és az előtte folyó eljárásban részt vevő felek között.

97. A 76. cikk (1) bekezdésének első része átfogó elvet fogalmaz meg, amelynek értelmében az OHIM „az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja”. E bekezdés második része egy, a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban alkalmazandó kivételről rendelkezik. Feltétlen kizáró okok vizsgálata során tehát az ezen okok alkalmazását maga után vonó releváns tényeket az OHIM hivatalból köteles vizsgálni.²⁶

98. Amennyiben e bekezdés első része alkalmazandó, úgy a bizonyítási teher a vitatott védjegy jogosultja és a megszűnés megállapítását kérelmező fél közötti megosztásának kérdése nem szükségszerűen merül fel, mivel az OHIM-nak kifejezetten aktív szerepet kell betöltenie a releváns tények vizsgálata során.

99. Álláspontom szerint e bekezdés e része mindazonáltal nem alkalmazandó.

100. Kétségtelen, hogy ezen első rész tárgybeli hatálya az „eljárások” tág fogalmával került meghatározásra. Nem tesz különbséget az eljárások között. A második rész ezzel szemben „a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásokra” vonatkozik. Mindkét rész szigorúan szó szerinti értelmezése azt tűnik sugallni, hogy a megszűnés megállapítása iránti eljárások az általános szabály hatálya alá tartoznak, mivel az OHIM előtt folyó eljárásokról van szó és nem a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárások.

101. Tudomásom szerint a Bíróság a korábbiakban még nem foglalt állást a 76. cikk első vagy második részének a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló, megszűnés megállapítása iránti eljárás tekintetében történő alkalmazásának tárgyában. Kimondta ugyanakkor, hogy az első részt kell alkalmazni, amennyiben az eljárások a lajstromozást kizáró feltétlen okokat érintik, vagyis olyan okokat, amelyek *nem* korábbi jogokhoz kapcsolódnak, és amelyek az OHIM előtti *ex parte* eljáráshoz vezetnek. A megszűnés megállapítása iránti eljárások ezzel szemben *inter partes* eljárások.

26 — Lásd például a C-265/09. P. sz. OHIM kontra Borco-Marken-Import Matthiesen ügyben 2010. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-8265. o.] 57. pontját.

102. A Systemtechnik, a Clean Solutions és az OHIM egyaránt tágítani kívánja vagy az első, vagy a második rész hatályát.

103. Nem tartom meggyőzőnek ezen érveket, mivel a 76. cikk (1) bekezdésének szövege egyértelmű: az első részt az OHIM előtti eljárások tekintetében kell alkalmazni, míg a másodikat a *lajstromozás viszonylagos* kizáró okaival összefüggő eljárások tekintetében. Noha a Törvényszék a T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletének 52. pontjában azt állapította meg, hogy analógia vonható a megszűnés megállapításának viszonylagos és feltétlen okai, valamint a lajstromozást kizáró okok között, én úgy vélem, hogy nem áll fenn ehhez hasonló analógia maga a megszűnés megállapítása, illetve a lajstromozás között.

104. Mindazonáltal, a 76. cikk (1) bekezdése szövegösszefüggésének, tárgyának és céljának fényében történő olvasata azt mutatja, hogy a jelen ügy körülményeihez hasonló körülmények között az OHIM-tól nem várható el a tények hivatalbóli vizsgálata.

105. Először is, az a kifogás, miszerint a lajstromozott közösségi védjegy tényleges használatát nem kezdték meg, kizárólag *inter partes* eljárásokban hozható fel. Az OHIM hivatalból nem utasíthatja el a lajstromozással szemben benyújtott felszólalást, illetve nem állapíthatja meg valamely lajstromozott védjegyen fennálló oltalom megszűnését a tényleges használat elmaradása miatt. Ilyen kifogással élhet viszont (i) a bejelentő a lajstromozás ellen felszólaló féllel szembeni védelme céljából (a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése; (ii) fennálló közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítása iránti kérelem jogalapjaként (a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja; vagy (iii) védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset jogalapjaként (a 207/2009 rendelet 100. cikke). Úgy vélem, abszurd volna, ha a 76. cikket akként kellene értelmezni, hogy ezen eljárások mindegyikében az egyik félnek kifogással kell élnie, majd ezt követően az OHIM feladata lenne a bizonyíték felkutatása és bemutatása e kifogás alátámasztásául vagy azon fél javára, aki állítólag nem használta védjegyét.

106. Másodszor, teljességgel megvalósíthatatlan és eredménytelen volna, ha az OHIM számára előírásra kerülne annak hivatalból történő vizsgálata, hogy valamely védjegy tényleges használata megvalósult-e vagy sem. Nem várható el az OHIM-tól, hogy minden olyan tényről és körülményről tudomást szerezzen, „amelyek alapján megállapítható, hogy a védjegy kereskedelmi használata valóságos-e; idesorolhatók különösen az érintett gazdasági szektorban igazoltnak tekintett olyan használatok, amelyek feladata az, hogy a védjeggyel ellátott áruk vagy szolgáltatások számára megteremtsék és fenntartsák a piaci részesedést, ezen áruk vagy szolgáltatások természete, a piac jellegzetességei, valamint a védjegy használatának terjedelme és gyakorisága.”²⁷

107. E tényeket és körülményeket a bizonyítékok 207/2009 rendelet 78. cikkében és a tényleges használatra vonatkozó kifogásról szóló egyes rendelkezésekben megjelölt számos formájában elő lehet terjeszteni az OHIM-nál, noha a bizonyítékok egyéb formái is elfogadhatónak tűnnek. A bizonyítékok ezen formái, mint amilyen a csomagolás, a címkék, árjegyzékek, katalógusok stb., olyan tárgyi bizonyítékok, amelyek a védjegyét állítólag nem használó fél rendelkezésére állnak. Az OHIM felhívhatja e felet ilyen bizonyíték benyújtására, de nem kutathatja azt fel saját maga. Nyilvánvaló, hogy noha a megszűnés megállapítása iránti eljárásoknak gördülékenyen és hatékonyan kell folyniuk, az OHIM nem terhelhető azzal, hogy hivatalból vizsgálja az azt alátámasztó releváns tényeket, hogy a védjegyet ténylegesen használták-e, vagy sem.

27 — A C-259/02. sz., La Mer Technology ügyben 2004. január 27-én hozott végzés (EBHT 2004., I-1159. o.) 27. pontja. Lásd továbbá C-40/01. sz. Ansul-ügyben hozott ítélet (EBHT 2003., I-2439. o.) 36–43. pontját; a C-416/04. P. sz., Sunrider kontra OHIM ügyben hozott ítélet (EBHT 2006., I-4237. o.) 70. pontját és a C-149/11. sz. Leno Marken ügyben hozott ítélet 29. pontját.

108. Harmadszor, a 207/2009 rendelet és a végrehajtási rendelet különös szabályokat határoz meg a bizonyítási teher megosztása tekintetében olyan törlési és felszólalási eljárásban, ahol a használat elmaradása képezte kifogás vagy állítás tárgyát.²⁸ E rendelkezések szövege ezen eljárások mindegyikével kapcsolatban kifejezetten előírja – szinte azonos megfogalmazásban – hogy melyik félnek kell bizonyítékot szolgáltatnia a tényleges használat vonatkozásában. Ugyanakkor, ha a 76. cikk (1) bekezdésének szószerinti értelmezése helytálló volna, a korábbi védjegy jogosultjára hárulna a bizonyítási teher a törlési és a felszólalási eljárásban, míg a megszűnés megállapítása iránti eljárásban (ahol ugyancsak előadható a használat elmulasztására vonatkozó kifogás), az OHIM-nak kellene ugyanazt a kérdést hivatalból vizsgálnia.

109. Következésképpen a Systemtechnik azon érve, miszerint az OHIM tekintetbe vehet valamennyi előtte benyújtott információt, annak előterjesztése időpontjától függetlenül, megalapozatlan.

110. Ebben az összefüggésben úgy vélem, hogy a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés második jogalapját és a C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés második jogalapját, valamint harmadik jogalapjának első részét, mint megalapozatlant, el kell utasítani. A Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a T-427/09. sz. ügyben hozott ítélet 46. pontjában megállapította, hogy a tényleges használat azért nem nyert igazolást, mert a Systemtechnik úgy döntött, szűkíti a benyújtott bizonyítékok körét, azt sugallva ezzel, hogy ilyen típusú eljárásban a védjegyjogosultat illeti a bizonyítási teher. A Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot akkor sem, amikor ugyanezen álláspontot képviselte, explicitebb jelleggel, a T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletének 55. pontjában.

Azon megállapítás elmulasztása, miszerint az OHIM mérlegelési jogkörrel rendelkezik a tekintetben, hogy figyelembe veszi-e a fellebbező által a fellebbezési tanács előtt benyújtott dokumentumokat: a 207/2009 51. cikke (1) bekezdésének (a) pontja és 76. cikkének (2) bekezdése (a C-610/11. sz. P. ügy tárgyát képező fellebbezés harmadik jogalapjának második része)

111. A C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés harmadik jogalapjának második része abban az esetben merül fel, ha a Bíróság elutasítja azt az érvet, miszerint az OHIM-nak a releváns tényeket hivatalból kell vizsgálnia.

112. Noha az OHIM vizsgálata a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló, megszűnés megállapítása iránti eljárásban a felek által benyújtott tényekhez, bizonyítékokhoz és érvekhez van kötve, a Systemtechnik előadja, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését, amikor megállapította, hogy ilyen körülmények között az OHIM nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel arra vonatkozólag, hogy figyelembe veszi-e az OHIM által megjelölt határidő lejártá után benyújtott bizonyítékokat. E vonatkozásban a Systemtechnik előadja továbbá, hogy a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdése nem tekinthető kivételnek azon általános szabály alól, miszerint az OHIM mérlegelési jogkörrel rendelkezik e tekintetben.

113. A Systemtechnik által előadott érv hasonló a C-621/11. P. sz., New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ügy – amely ügyre vonatkozólag ugyancsak a mai napon ismertetem az indítványomat – tárgyát képező egyetlen fellebbezés jogalapját alátámasztó érvehz. Ezen ügy olyan felszólalási eljárásra vonatkozik, amelyben a felszólalónak, a védjegy bejelentőjének kérelmére, bizonyítékot kellett szolgáltatnia védjegye tényleges használatára vonatkozóan. Az OHIM figyelembe vette a felszólaló által az OHIM azon felhívására benyújtott bizonyítékot, hogy válaszoljon a bejelentő azon érvére, miszerint a korábban benyújtott bizonyíték nem elégséges a tényleges használat bizonyításához. Az ezen ügyre vonatkozó indítványomban megállapítottam, hogy a végrehajtási rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének és a 207/2009 rendelet 42. cikkének egymással összefüggő értelmezése nem zárja ki az OHIM mérlegelési jogkörét arra vonatkozóan, hogy tekintetbe vegye-e a megjelölt eredeti határidő lejártá után benyújtott bizonyítékot, feltéve, hogy az OHIM mérlegelési jogkörét olyan módon

28 — Lásd például a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdését és 57. cikkének (2) bekezdését. Lásd továbbá a lenti 115. és 118. pontot.

gyakorolja, amely biztosítja a megfelelő ügyintézés és a pergazdaságosság elvének tiszteletben tartását, továbbá a meghallgatáshoz való jog védelmét. Más szóval, nem hiszem, hogy felszólalási eljárásokban az OHIM soha ne gyakorolhatna mérlegelési jogkört arra vonatkozóan, hogy tekintetbe vesz-e további bizonyítékot, vagy sem.

114. Úgy vélem, hogy a megszűnés megállapítása iránti eljárások összefüggésében hasonló kérdésre eltérő választ kell adni.

115. Nincs olyan, a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdéséhez hasonló rendelkezés, amelyet a megszűnés megállapítása iránti eljárás tekintetében alkalmazni kellene. Noha a 207/2009 rendelet 57. cikkének (2) bekezdése funkcionálisan megfelel a 42. cikk (2) bekezdésének, kizárólag törlési eljárások tekintetében alkalmazható.

116. Miért nincs ezzel egyenértékű rendelkezés a megszűnés megállapítása iránti eljárás tekintetében, mikor a kérelem a vitatott védjegy tényleges használatának elmulasztásán alapul?

117. A felszólalási és a törlési eljárásban a tényleges használat hiányára a felszólalásban, illetve a védjegy törlése iránti kérelemre válaszul hivatkoznak. A 42. cikk (2) bekezdése és az 57. cikk (2) bekezdése azon eljárási keretet határozza meg, amelyet szabályok külön csoportjának hatálya alá tartozó eljárások folyamán eljárási kérdésekben alkalmazni kell.

118. A megszűnés megállapítása iránti eljárásban a tényleges használat hiánya eltérő módon merül fel: sokkal inkább magának a kérelemnek az alapját képezi. Ennélfogva, logikus módon, a jogalkotó nem rendelkezett a 42. cikk (2) bekezdésében és az 57. cikk (2) bekezdésében található szabályokhoz hasonló szabályok külön csoportjáról.

119. Ha ez az eset áll is fenn, akadályozza a 207/2009 rendelet bármely rendelkezése az OHIM-ot abban, hogy gyakorolja a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében, a megszűnés megállapítása iránti eljárás tekintetében megjelölt mérlegelési jogkörét?

120. A 207/2009 rendelet 57. cikkének (1) bekezdése az egyetlen olyan rendelkezés, amely a megszűnés megállapítása iránti eljárásokban az észrevételek előterjesztése tekintetében irányadó. Ugyanazt a szabályt fogalmazza meg, mint amelyiket a felszólalás vagy a törlés iránti kérelem vizsgálata tekintetében kell alkalmazni, nevezetesen, hogy a kérelem vizsgálata során az OHIM, „ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a hivatal [OHIM] felhívásával kapcsolatos észrevételeiket”.²⁹ E rendelkezés nem határozza meg a bizonyíték késedelmes benyújtásához kapcsolódó következményeket. Más módon sem határoz meg a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott szabálytól eltérő szabályt, amely, amint arra későbbiekben utalok, kifejezetten lehetővé teszi az OHIM számára, hogy „figyelmelen kívül hagyja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő”.

121. Ennélfogva a jelen ügyben az OHIM rendelkezett mérlegelési jogkörrel a tekintetben, hogy kizárja az ügyvezető eskü alatt tett nyilatkozatát alátámasztó további bizonyítéknak a megjelölt határidő lejárta után történő előterjesztését.

122. Kizárhatja-e a mérlegelési jogkört ugyanakkor a végrehajtási rendelet egy rendelkezése, mint amilyen a 40. szabály (5) bekezdése?

123. Nem.

29 — A 207/2009 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése ugyanazt a szabályt írja elő a felszólalási eljárások vonatkozásában. Az 57. cikk (1) bekezdése a törlés iránti kérelem vizsgálata tekintetében is alkalmazandó.

124. Nem hiszem, hogy a végrehajtási rendelet kizárhatná a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének alkalmazását anélkül, hogy maga a 207/2009 rendelet tartalmazná e kizárás jogalapját.

125. A 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését veszem kiindulási alapul. A Bíróság az OHIM kontra Kaul ügyben kimondta, hogy eltérő rendelkezés hiányában, amely e mérlegelési jogkört kizárná, az általános szabályt kell alkalmazni.³⁰

126. Hol kereshetünk ilyen rendelkezést?

127. A 207/2009 rendeletben vagy a végrehajtási rendeletben.

128. Az utóbbira tekintettel különbséget tennék a szabályok két lehetséges kategóriája között. Először is, a végrehajtási rendelet tartalmazhat olyan szabályt, amely megerősíti a 207/2009 rendeletnek valamely, a mérlegelést kizáró rendelkezését. Természetesen vitatható, hogy ez a megfelelő értelmezése a végrehajtási rendelet 22. szabálya (2) bekezdése és a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése közti kapcsolatnak.³¹ Másodsor, lehetséges, hogy a 207/2009 rendeletnek nincs olyan rendelkezése, amely kizárja a mérlegelési jogkört, míg ilyen szabályt tartalmaz esetleg a végrehajtási rendelet. Ám ha így is lenne, a végrehajtási rendelet egy szabálya elégséges jogalappal szolgálhat annak megállapításához, hogy az OHIM nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel?

129. Álláspontom szerint nem. A végrehajtási rendelet nem lehet ellentétes a 207/2009 rendelettel.

130. Véleményem szerint a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdése a szabályok második típusának példája. E szabály első mondata kimondja, hogy az 57. cikk (1) bekezdését kell alkalmazni, és ezt akként hajtja végre, hogy meghatározza, miként kell az OHIM-nak mérlegelési jogkörét a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának alapján benyújtott megszűnés megállapítása iránti kérelem tekintetében gyakorolnia. Ellenben a második mondat olyan szabályt állít fel, amely ellentétes a 207/2009 rendeletben foglaltakkal: kizárja a mérlegelési jogkört és a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének alkalmazását.

131. A 207/2009 rendelet tehát kimondja, hogy „igen, fennáll a mérlegelési jogkör”, a végrehajtási rendelet pedig azt, hogy „nem áll fenn a mérlegelési jogkör”. Ilyen körülmények között, úgy vélem, hogy a végrehajtási rendelet ellentmond a 207/2009 rendeletnek. Ennélfogva az utóbbinak kell elsőbbséget élveznie.

132. Következésképpen egyetértek a Systemtechnikával abban, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését, amikor azt állapította meg a T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletének 63. pontjában, hogy a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdése olyan rendelkezés, amely kizárja a 76. cikk (2) bekezdésében megjelölt mérlegelési jogkört.

133. Megállapítom tehát, hogy a fellebbezés megalapozott azon részében, amely a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés harmadik jogalapjának második részére vonatkozik.

134. A Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy az OHIM rendelkezik mérlegelési jogkörrel, majd ezt követően meg kellett volna vizsgálnia, hogy az OHIM, különösen a fellebbezési tanács miként gyakorolta e mérlegelési jogkörét a jelen ügyben.

30 — A C-29/05. P. sz. ügyben hozott ítélet (EBHT 2007., I-2213. o.) 42. pontja.

31 — Ez a kérdés felmerül a C-621/11. P. sz. New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ügy tárgyát képező fellebbezés vonatkozásában.

Az a megállapítás, miszerint egy mindössze minimális használat nem tekinthető tényleges használatnak: a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja (a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés harmadik jogalapja)

135. Elutasítom azt az állítást, miszerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a T-427/09. sz. ügyben hozott ítéletének 26. pontjában, amikor azt állapította meg, hogy a tényleges használat nem értelmezhető akként, hogy magában foglalja a minimális és nem elégséges használatot.

136. A Clean Solutions és az OHIM helytállóan állapította meg, hogy a fellebbezés e jogalapja megalapozatlan, mivel a Systemtechnik tévesen értelmezte az ezen ítélet 26. pontjában foglalt megállapítást.

137. A 26. pont az alábbiak szerint kezdődik: „Noha a tényleges használat fogalma tehát kizár minden minimális és elégtelen használatot annak megállapításánál, hogy valamely védjegyet egy meghatározott piacon ténylegesen használnak [...]”. A Törvényszék azt írta le, hogy valamely, az adott piacon történő használat hogyan bizonyítható és tekinthető úgy, mint amely hozzájárul a védjegy tényleges használatának alátámasztásához. Ez nyilvánvaló a mondat első részének a második résszel együttes olvasatából, amelyben a Törvényszék ezt követően megállapította, hogy a tényleges használat követelményének nem célja, hogy a kereskedelmi sikert értékelje, sem az, hogy valamely vállalkozás gazdasági stratégiáját ellenőrizze, vagy hogy a védjegy oltalmát annak jelentős mértékű kereskedelmi használata esetére korlátozza. Ez következik a 26. pontnak a 25. ponttal együttes olvasatából is, amelyben a Törvényszék meghatározta a „védjegy tényleges használatának” fogalmát.

138. E ponton egyetértek a Törvényszék megközelítésével.

139. Álláspontom szerint a Törvényszék ítéletének 26. pontjában azt fejtette ki, hogy önállóan ezen tényezők egyike alapján sem állapítható meg, hogy egy védjegy tényleges használat tárgya volt egy adott piacon. Ezzel összhangban, a 28. pontban megjegyezte, hogy „az érintett védjeggyel ellátott áruk vagy szolgáltatások csekély mennyiségben történő értékesítését kompenzálhatja a védjegy intenzív használata vagy bizonyos tartóssága, és fordítva”, a 29. pontban pedig hogy azt, hogy „minél korlátozottabb a védjegy használatának kereskedelmi volumene, annál inkább szükséges az, hogy a védjegyjogosult további bizonyítékokat nyújtson be [...] használatának tényleges jellegét illetően, esetlegesen fennálló kétségek eloszlatása érdekében”. Álláspontom szerint ez az okfejtés teljességgel összhangban áll a releváns tényezők átfogó értékelésére vonatkozó, a Bíróság által a közelmúltban a Leno Merken ügyben hozott ítéletben megfogalmazott követelménnyel.³²

140. Azon a véleményen vagyok tehát, hogy a harmadik fellebbezési jogalap megalapozatlan.

Az OHIM-nak a fellebbező ügyvezetője eskü alatt tett nyilatkozata bizonyítóerejére vonatkozó álláspontja elutasításának elmulasztása: a 207/2009 rendelet 78. cikke (1) bekezdésének (f) pontja és a végrehajtási rendelet 22. szabálya (a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés negyedik jogalapja) és a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja (a C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés első jogalapja)

141. A Systemtechnik azt sugallja a C-609/11. P. sz. ügyben, hogy a Törvényszék azt állapította meg a T-427/09. sz. ügyben hozott ítéletében, hogy a fellebbező ügyvezetőjének eskü alatt tett nyilatkozata elfogadhatatlan bizonyíték.

142. Véleményem szerint a Törvényszék ilyen megállapítást nem tett.

32 — Hivatkozás a fenti 27. lábjegyzetben, 29. pont.

143. A fellebbezéssel megtámadott ítéletben sehol sem találok utalást arra, hogy a Törvényszék az eskü alatt tett nyilatkozatot (vagy a fellebbezési tanács előtt benyújtott bármely más bizonyítékot) elfogadhatatlan bizonyítéknak nyilvánította volna. Ezzel szemben, a 37. pontban a Törvényszék azt vizsgálta, hogy az eskü alatt tett nyilatkozat milyen bizonyítóerővel rendelkezik az előtte folyamatban lévő ügy különös körülményei között. A 33. pontban megjegyezte, hogy a fellebbezési tanács okfejtése a fotók bizonyítóereje és a négy számla bizonyítóereje közötti kölcsönhatáson alapult. Ezt követően ezt az okfejtést járta körül a 34–36. pontban. A bizonyítékok e két típusa alapján a Törvényszék azt a következtetést vonta le a 37. pontban, hogy „meglehetősen csekély volumenű eladásra vonatkozó bizonyítékkal szolgált[ak] az ügyvezető [...] által tett nyilatkozatban feltüntetett összeghez képest”. A tények ezen vizsgálata kívül esik a Bíróság fellebbezés esetén fennálló felülvizsgálati jogkörén.

144. Ennélfogva úgy vélem, hogy a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés negyedik jogalapját, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

145. A C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés első jogalapja megegyezik a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés negyedik, a Törvényszéknek az eskü alatt tett nyilatkozatra vonatkozó álláspontját érintő jogalapjával.

146. A C-610/11. P. sz. ügyben a Systemtechnik azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a T-434/09. sz. ügyben hozott ítélet 34. pontjában, amikor azt állapította meg, hogy a védjegyjogosult ügyvezetője eskü alatt tett nyilatkozatának csakis akkor tulajdonítható bizonyító erő, ha azt alátámasztja egyéb bizonyíték is.

147. A Törvényszék T-434/09. sz. ügyben hozott ítéletében foglalt okfejtése az eskü alatt tett nyilatkozat főszabály szerint fennálló bizonyítóerejére vonatkozott. A 33. pontban a Törvényszék a bizonyítóerő értékelése szempontjából releváns tényezőkre, nem pedig a 207/2009 rendelet 78. cikke (1) bekezdésének (f) pontjában felsorolt nyilatkozattípusok elfogadhatóságára összpontosított. Ezen tényezők sorában szerepel „az irat eredete, készítésének körülményei, címzettje, valamint hogy a tartalma alapján értelmesnek és hitelesnek tűnik-e”. E megfontolások alapján a Törvényszék ezt követően, a 34. pontban a Systemtechnik által előterjesztett eskü alatt tett nyilatkozat bizonyítóerejét vizsgálta. „[T]ekintettel a nyilatkozatot tévő személy és a felperes között fennálló nyilvánvaló kapcsolatra”, a Törvényszék úgy ítélte meg, „hogy az említett nyilatkozatnak csakis akkor tulajdonítható bizonyító erő, ha azt alátámasztja a benyújtott tizennégy fotó és négy számla tartalma”.

148. A Systemtechnik kifejezetten vitatja a T-434/09. sz. ügyben hozott ítélet 34. pontjában foglalt értékelést. Ez a pont ugyanakkor (a 33. pontban foglalt okfejtéstől eltérően) a tények Törvényszék általi értékelését tartalmazza. Fellebbezés esetén tehát kívül esik a Bíróság hatáskörén.

149. Ennélfogva úgy vélem, hogy a C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés első jogalapját, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

Azon megállapítás elmulasztása, miszerint a 40. szabály (5) bekezdése nem alkalmazható: a végrehajtási rendelet 40. szabályának (5) bekezdése (a C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés negyedik jogalapja)

150. Tekintettel a C-610/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés harmadik jogalapjával kapcsolatban tett megállapításomra, úgy vélem, nem szükséges újból tárgyalni a végrehajtási rendelet 40. szabálya (5) bekezdése alkalmazásának kérdését.

Visszautalás

151. A Bíróság alapokmányának 61. cikke értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is eldöntheti érdemben. Vissza is utalhatja az ügyet határozathozatalra a Törvényszékhez.

152. Arra a következtetésre jutottam, hogy a C-609/11. P. sz. ügy tárgyát képező fellebbezés megalapozott azon részében, amely az OHIM-nak azon mérlegelési jogkörére vonatkozik, hogy a tényleges használatra vonatkozó, késedelmesen előterjesztett bizonyítékokat figyelembe veszi-e, vagy sem.

153. A rendelkezésre álló tények és a felek erre vonatkozó, a Törvényszék, valamint a Bíróság előtti véleménycseréjének fényében úgy vélem, hogy a Bíróság eldöntheti érdemben, hogy a fellebbezési tanács megfelelő módon gyakorolta-e mérlegelési jogkörét.

154. A jelen ügyben a Törvényszék a harmadik jogalap összefüggésében nem vizsgálta a fellebbezési tanács azon másodlagos megállapítását, mely szerint ha rendelkezne mérlegelési jogkörrel, úgy döntött volna, hogy nem veszi tekintetbe a bizonyítékot, mert nem kapott magyarázatot a tekintetben, hogy e bizonyítékot első ízben miért előtte nyújtották be.

155. Álláspontom szerint a fellebbezési tanács nem indokolta elégséges módon azon döntését, hogy mérlegelési jogkörét a fellebbezővel szemben gyakorolja. Nem vette tekintetbe különösen a bizonyítéknak a megszűnés megállapítása iránti eljárás kimenetele – azaz hogy a fellebbezőnek el kell-e veszítene a védjegy fennálló jogait, vagy sem – tekintetében fennálló relevanciáját, nem vizsgálta továbbá azt, hogy a törlési osztály elmulasztott válaszolni a Systemtechnik azon – a bizalmas kezelésre vonatkozó kérdést felvető – kérelmére, hogy eljárási intézkedéseket foganatosítson, és pontosítsa, hogy az ügy aktáját kívánja-e további bizonyítékokkal és egyéni dokumentumokkal kiegészíteni. A rendelkezésre álló tények alapján úgy vélem, a fellebbezési tanácsnak szükségszerűen tekintetbe kellett volna vennie és mérlegelnie kellett volna e két tényezőt annak eldöntése során, hogy miként gyakorolja mérlegelési jogkörét.

156. Álláspontom az tehát, hogy a fellebbezési tanács határozatát hatályon kívül kell helyezni.

Költségek

157. Az eljárási szabályzat 138. cikkének 1. §-a szerint, amely ugyanezen szabályzat 184. cikke 1. §-a alapján a fellebbezésekre is alkalmazandó, a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Részleges pernyertesség esetén a 138. cikk 3.§-a értelmében mindegyik fél maga viseli saját költségeit, azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Bíróság határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.

158. Mindkét ügyben valamennyi fél kérte a költségek megtérítését.

159. A C-609/11. P. sz. ügyben úgy vélem, a Systemtechniknak mint pereszesnek kell viselnie a költségeket. A C-610/11. P. sz. ügyben minden félnek, részleges pernyertessége folytán, magának kell viselnie a saját költségeit.

Véggövetkeztetések

A C-609/11. P. sz. ügy

160. A fenti indokokra tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság:

- a fellebbezést teljes egészében utasítsa el, és
- a Systemtechnikot kötelezze az OHIM és a Clean Solutions részéről felmerült költségek viselésére.

A C-610/11. P. sz. ügy

161. A fenti indokokra tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-434/09. sz., Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM – centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM) ügyben hozott ítéletét;
- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsának 2009. augusztus 25-én hozott határozatát azon részében, amely elutasította a törlési osztály 2007. október 30-i határozatával szemben benyújtott fellebbezést; és
- mindkét felet kötelezze saját költségeinek a viselésére.